

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH CHOROÓB ZAWODOWYCH

I. PODEJRZENIE CHOROBY ZAWODOWEJ

W każdym przypadku podejrzenia choroby zawodowej:

- lekarz,
- lekarz dentysta,

który podczas wykonywania zawodu powziął takie podejrzenie u pacjenta, kieruje go na badania w celu wydania orzeczenia o rozpoznaniu choroby zawodowej albo o braku podstaw do jej rozpoznania.

Formularz „Skierowanie na badania w celu rozpoznania choroby zawodowej” (pliki do pobrania) należy przesłać:

- do jednostki orzeczniczej I stopnia, której właściwość ustala się według aktualnego miejsca zamieszkania pracownika.

Zgłoszenia podejrzenia choroby zawodowej u pracownika dokonuje:

- pracodawca,
- lekarz podmiotu właściwego do rozpoznania choroby zawodowej,
- pracownik lub były pracownik, który podejrzewa u siebie chorobę zawodową, przy czym pracownik aktualnie zatrudniony zgłasza podejrzenie za pośrednictwem lekarza sprawującego nad nim profilaktyczną opiekę zdrowotną, a były pracownik – bezpośrednio, do niżej wymienionych instytucji.

Podejrzenie choroby zawodowej zgłasza się:

- właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu,
- właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy,

których właściwość ustala się według miejsca, w którym praca jest lub była wykonywana przez pracownika lub według krajowej siedziby pracodawcy, w przypadku gdy dokumentacja dotycząca narażenia zawodowego jest gromadzona w tej siedzibie.

Przez państwowego inspektora sanitarnego należy rozumieć odpowiednio:

- państwowego powiatowego inspektora sanitarnego,
- państwowego granicznego inspektora sanitarnego,
- państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego,
- państwowego inspektora sanitarnego Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- komendanta wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej,
- inspektora wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

Zgłoszenia podejrzenia choroby zawodowej dokonuje się na formularzu „Zgłoszenie podejrzenia choroby zawodowej” (pliki do pobrania).

II. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

Właściwy państwowy inspektor sanitarny, który otrzymał zgłoszenie podejrzenia choroby zawodowej, wszczyna postępowanie, a w szczególności kieruje pracownika lub byłego pracownika, którego dotyczy podejrzenie, na badanie w celu wydania orzeczenia o rozpoznaniu choroby zawodowej albo o braku podstaw do jej rozpoznania, do jednostki orzeczniczej I stopnia.

III. ORZECZENIA LEKARSKIE:

Jednostkami orzeczniczymi I stopnia są:

- poradnie i oddziały chorób zawodowych wojewódzkich ośrodków medycyny pracy,
- kliniki i poradnie chorób zawodowych uniwersytetów medycznych (akademii medycznych),
- poradnie chorób zakaźnych wojewódzkich ośrodków medycyny pracy albo przychodnie i oddziały chorób zakaźnych poziomu wojewódzkiego - w zakresie chorób zawodowych zakaźnych i pasożytniczych,
- podmioty lecznicze, w których nastąpiła hospitalizacja – w zakresie rozpoznawania chorób zawodowych u pracowników hospitalizowanych z powodu wystąpienia ostrych objawów choroby.

Właściwość jednostki ustala się według miejsca, w którym praca jest lub była wykonywana przez pracownika, a w przypadku gdy pracownik zamieszkuje w innym województwie niż była wykonywana

praca w narażeniu zawodowym, właściwość jednostki orzeczniczej I stopnia ustala się według aktualnego miejsca zamieszkania pracownika.

Jednostkami orzeczniczymi I stopnia na terenie woj. wielkopolskiego są:

- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu;
- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu Ośrodek w Kaliszu;
- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu Ośrodek w Koninie;
- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu Ośrodek w Lesznie;
- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu Ośrodek w Pile;
- Wielkopolskie Centrum Medycyny Pracy w Poznaniu, Poradnia Chorób Zawodowych Zakaźnych Poznań ul. Poznańska 55a
- W zakresie gruźlicy płucnej – Wielkopolskie Centrum Pulmonologii i Torakochirurgii im. Eugenii i Janusza Zeylandów w Poznaniu; ul. Szamarzewskiego 62, 60-569 Poznań.

Jednostkami orzeczniczymi II stopnia od orzeczeń wydanych przez lekarzy zatrudnionych w jednostkach orzecznich I stopnia są instytuty badawcze w dziedzinie medycyny pracy.

Lekarz orzecznik wydaje orzeczenie o rozpoznaniu choroby zawodowej lub o braku podstaw do jej rozpoznania, na podstawie wyników przeprowadzonych badań lekarskich i pomocniczych, dokumentacji medycznej pracownika lub byłego pracownika, dokumentacji przebiegu zatrudnienia oraz oceny narażenia zawodowego.

Orzeczenie lekarskie przesyła się właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu, zainteresowanemu pracownikowi lub byłemu pracownikowi oraz lekarzowi kierującemu na badania, a w przypadku gdy orzeczenie lekarskie zostało wydane przez lekarza zatrudnionego w jednostce orzeczniczej II stopnia – również jednostce orzeczniczej I stopnia.

Pracownik który nie zgadza się z treścią orzeczenia lekarskiego I instancji o rozpoznaniu choroby zawodowej lub o braku podstaw do rozpoznania choroby zawodowej może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania przez jednostkę orzeczniczą II stopnia w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarskiego, za pośrednictwem jednostki orzeczniczej I stopnia.

IV. DECYZJA O STWIERDZENIU CHOROBY ZAWODOWEJ LUB O BRAKU PODSTAW DO STWIERDZENIU CHOROBY ZAWODOWEJ

Właściwy państwowy inspektor sanitarny wydaje decyzję o stwierdzeniu choroby zawodowej lub o braku podstaw do stwierdzenia choroby zawodowej na podstawie materiału dowodowego, a w szczególności danych zawartych w orzeczeniu lekarskim oraz formularzu oceny narażenia zawodowego pracownika lub byłego pracownika.

Właściwy państwowy inspektor sanitarny przesyła decyzję:

- zainteresowanemu pracownikowi lub byłemu pracownikowi,
- pracodawcy lub pracodawcom zatrudniającym pracownika w warunkach, które mogły spowodować skutki zdrowotne uzasadniające postępowanie w sprawie rozpoznania i stwierdzenia choroby zawodowej,
- jednostce orzeczniczej zatrudniającej lekarza, który wydał orzeczenie lekarskie,
- właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy.

V. ODWOŁANIE

Od powyższej decyzji przysługuje stronom odwołanie do właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, Głównego Inspektora Sanitarnego, Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, albo Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego, w terminie 14 dni od doręczenia decyzji stronie.

Decyzja wydana przez ww. organy państwowe jest ostateczna i przysługuje na nią skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie.